

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Biosidiasetuksen ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdan mukaan komission on 13.12.2013 mennessä hyväksyttävä delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi. Kantaja vetoaa siihen, että komissio on tällaiset delegoidut säädökset hyväksymättä jättäessään laiminlyönyt ryhtyä toimenpiteisiin, joiden toteuttamiseen sillä on oikeudellinen velvollisuus. Kantaja on kehottanut komissiota hyväksymään delegoituja säädöksiä biosidiasetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, mutta komission vastaukseen ei kantajan mukaan sisällynyt SEUT 265 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua kannanottoa tähän kehotukseen. Kantaja huomauttaa, ettei komissio ole myöskään kannekirjelmän jättämisajankohtaan mennessä ryhtynyt toimenpiteisiin, joilla kanteessa tarkoitettu laiminlyönti olisi päättynyt. Kantajan mukaan komissiolla on perusteet ilmoittaa tieteelliset kriteerit hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi ja näiden kriteerien soveltamistapa, joita biosidiasetuksen 5 artiklan 3 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti noudatetaan, kunnes komissio on hyväksynyt delegoituja säädöksiä kriteereistä aineiden määrittämiselle hormonitoimintaa häiritseviksi.

⁽¹⁾ Biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012 (EUVL L 167, s. 1).

Kanne 29.8.2014 – JP Divver Holding Company v. SMHV (EQUIPMENT FOR LIFE)

(Asia T-642/14)

(2014/C 431/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: JP Divver Holding Company Ltd (Newry, Irlanti) (edustajat: lakimiehet A. Franke ja E. Bertram)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti, joka koskee merkkiä "EQUIPMENT FOR LIFE"

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 16.6.2014 asiassa R 64/2014-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 12.9.2014 – SV Capital v. EPV

(Asia T-660/14)

(2014/C 431/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SV Capital OÜ (Tallinna, Viro) (edustaja: asianajaja M. Greinoman)

Vastaaja: Euroopan pankkiviranomainen (EPV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EPV:n 21.2.2014 tekemän päätöksen EBA C 2013 002 kokonaisuudessaan
- kumoamaan Euroopan valvontaviranomaisten valituslautakunnan päätöksen No BoA 2014-CI-02 siltä osin kuin siinä hylätään valitus
- siirtämään asian EPV:n toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi SV Capital OÜ:n 24.10.2012 tekemän valituksen (sellaisena kuin se on täydennettynä) asiasisältöä koskevaa uudelleentarkastelua varten
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kulut, jotka aiheutuvat unionin yleisen tuomioistuimen tuomion tai määräyksen täytäntöönpanosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on tehty oikeudellisia virheitä, koska riidanalaisessa päätöksessä No EBA C 2013 002 todettiin, että "[RR] ja [OP] eivät kumpikaan ole Nordea Bank Finland sivuliikkeen johtajia tai avaintehtävissä EPV:n soveltuvuusohjeissa tarkoitettulla tavalla", vaikka valituslautakunta oli hyväksynyt kantajan päinvastaista osoittavat todisteet.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja ei käyttänyt harkintavaltaansa, koska se ei ottanut huomioon sitä, että i) Nordea on finanssimarkkinoitten vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board) laatimassa 29 globaalien systeemisesti merkittävän rahoituslaitoksen luettelossa; ii) se on finanssiryhmittymä; iii) Viron sivuliike on merkittävä ja että iv) väitetyt rikkomiset ovat luonteeltaan vakavia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan EPV-asetusta⁽¹⁾ ja EPV:n hyvä hallintotapaa koskevien ohjeiden⁽²⁾ 16 artiklaa on rikottu, koska kantajalle ei annettu tilaisuutta ilmaista näkemystään vastaajan päätelmistä ja tosiseikkoja koskevista toteamuksista ennen kuin riidanalainen päätös EBA C 2013 002 tehtiin, koska vastaaja ei ilmoittanut kantajalle aikomuksestaan olla aloittamatta vaadittua Nordea Bank Finlandia koskevaa tutkimusta eikä esittänyt tälle perusteita.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan EPV:n sisäisten menettelysääntöjen⁽³⁾ 3 (3), 4 ja 5 artiklaa on rikottu, koska EPV:n varapuheenjohtajalle ei tiedotettu anonymisoidun informaation perusteella suunnitellusta päätöksestä, joka koski sitä, että tutkimusta ei aloiteta.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan harkintavaltaa on käytetty väärin ja EPV on toiminut kohtuuttomalla tavalla, koska vastaaja oli puolueellinen, ja kun otetaan huomioon, miten paljon aikaa vastaaja käytti valitukseen ja sen tutkittavaksi ottamiseen ja miten paljon vaivaa se näki näiden osalta, ei ollut mitään syytä lopettaa menettelyä tekemättä perusteltua asiasisältöä koskevaa päätöstä.

⁽¹⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24.11.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010 (EUVL L 331, s. 12).

⁽²⁾ EPV:n hyvää hallintotapaa koskevista ohjeista 12.1.2011 tehty johtokunnan päätös DC 006.

⁽³⁾ Sisäisistä menettelysäännöistä unionin oikeuden rikoksista koskevassa tutkimuksessa 5.7.2012 tehty hallintoneuvoston päätös DC 054.

Kanne 19.9.2014 – Milchindustrie-Verband ja Deutscher Raiffeisenverband v. komissio

(Asia T-670/14)

(2014/C 431/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Milchindustrie-Verband e.V. (Berliini, Saksa) ja Deutscher Raiffeisenverband (Berliini) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)